Број: [redacted]/2025-01

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Драгице Вранић и Мирјане Пузовић, чланова већа, решавајући о жалби [redacted], изјављеној против решења председника [redacted].2025. године, на основу одредби чл. 142. и 144. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...13/2025-одлука УС и 19/2025) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/2023 – Одлука УС), у правној ствари остваривања права на зараду, на седници одржаној [redacted].2025. године, донела је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ жалба [redacted], изјављена против решења председника [redacted].2025. године **као неоснована**.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем председника [redacted].2025. године, ставом првим диспозитива, утврђено је да државни службеник [redacted], распоређена на радно место за експедицију, није остварила право на зараду за дан [redacted].2025. године из разлога што је наведеног датума ступила у целодневни штрајк, а ставом другим диспозитива, наложено Служби рачуноводства да поступи у складу са ставом један изреке овог решења приликом обрачуна зараде запосленој за месец март 2025. године.

Против наведеног решења, [redacted] је изјавила жалбу из свих законских разлога указујући да јој у поступку доношења доносилац решења није омогућио учешће у поступку како би се изјаснила о чињеницама и доказима које је доносилац имао у виду приликом доношења одлуке. Истиче је да доносилац у образложењу није навео доказе које је извео ради утврђивања чињеница одлучних за доношење одлуке, нити се из диспозитива, као ни образложења може закључити на које радно место и по ком основу је распоређен државни службеник у односу на кога се доноси решење, у ком звању је распоређена на то радно место и по ком основу, као ни коефицијент, платна група и платни разред, ни правни основ по коме су исти утврђени за државног службеника у односу на кога је донето решење, као ни износ у коме државни службеник не остварује право на зараду на дан [redacted].2025. године. Наводи да доносилац побијаног решења није навео на основу којих доказа је на несумњив начин утврдио да је жаљиља учествовала у штрајку нити јој омогућио да се о томе у поступку доношења решења изјасни. Стога сматра да је жалбом побијано решење донето супротно одредби члана 141. Закона о општем управном поступку. Указује и да у ожалбеном решењу није наведено да ли су испуњени услови за доношење решења у скраћеном поступку, нити су наведене одредбе закона које доносиоца евентуално овлашћују да у оваквом поступку доноси решење, а што је био дужан да учини. Истиче да је доносилац био дужан да прецизно означи у ком износу жаљиља не остварује право на зараду за наведени дан, као и да у диспозитиву није наведен податак да жалба нема одложно дејство, а да у поуци о правном леку није наведено на основу ког члана закона је одређено да жалба на предметно решење не одлаже његово извршење. Предлаже да Жалбена комисија судова усвоји жалбу и ожалбено решење поништи.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао код разлога из образложења ожалбеног решења и предложио да се жалба одбије. Навео је да је приликом доношења ожалбеног решења поступио у складу са чланом 104. Закона о општем управном поступку и непосредно одлучио о овој управној ствари, јер је у складу са тачком 2. тог члана чињенично стање утврдио на основу података из службене евиденције која се води у судској управи, а потом прослеђује Служби рачуноводства ради обрачуна зараде. Сматра да у овој управној ствари није потребно спроводити испитни поступак јер се чињенице које су од значаја за поступање у овој управној ствари могу утврдити на основу службене евиденције односно наведеног писаног доказа.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Према образложењу ожалбеног решења, председник суда је поступајући у складу са чланом 14. став 2. Закона о штрајку, донео одлуку да се државном службенику [redacted], која обавља послове за експедицију, не исплати зарада за [redacted].2025. године, из разлога што је наведеног дана именована у складу са Одлуком већине запослених, поштујући минимум процеса рада, обуставила рад у просторијама послодавца, тј. ступила у целодневни штрајк.

Одредбом члана 14. став 2. Закона о штрајку („Службени лист СРЈ“ број 29/96 и „Службени гласник РС“ број 101/05 и 103/12) прописано је да запослени који учествује у штрајку остварује основна права из радног односа, осим права на зараду, а права из социјалног осигурања - у складу с прописима о социјалном осигурању.

Полазећи од цитиране одредбе, а како из образложења ожалбеног решења и стања списа произлази да је жалиља, која је распоређена на радно место за експедицију у [redacted], дана [redacted].2025. године, ступила у целодневни штрајк односно обуставила рад у просторијама послодавца, коју чињеницу жалиља у жалби и не спори, ожалбено решење којим је утврђено да јој за тај дан не припада зарада и наложено служби рачуноводства да поступи у складу са тим утврђењем, је по оцени Жалбене комисије законито.

Из стања списа предмета произлази да је Сидникат судске власти 20.03.2025. године донео одлуку да запослени у правосудним органима (судовима, јавном тужилаштву и заводима за извршење кривичних санкција) ступају у целодневни штрајк у среду [redacted].2025. године. Штрајк ће се одвијати тако што ће сви запослени обуставити рад наведеног дана у просторијама органа, уз предлог да запослени поступају у поступцима у којима су више лица лишена слободе који се воде према малолетним учиниоцима кривичних дела и због насиља у породици, те поступцима у којима је истакнут предлог за одређивање привремене мере, односно у предметима у којима би истекао рок који је изричито прописан законом и у оквиру ког се могу стећи одређена права, или по чијем истеку се неко право губи (преклузивни рок). На седници свих судија [redacted] од [redacted].2025. године је констатовано да је већина запослених у суду донела одлуку о ступању у једнодневни штрајк који ће бити одржан [redacted].2025. године, о чему је обавештен председник суда, те је усвојен предлог Синдиката судске власти наведен у Одлуци о ступању у штрајк од 20.03.2025. године о обавезном поступању у поступку пред [redacted] ради остваривања минимума процеса рада у суду, тако да се у суду врши пријем захтева и писмена, пријем жалби, предузимање свих радњи у

хитним предметима (члан 308. Закона о прекршајима), поступање по потерницама, поступање у предметима у којима су окривљни малолетници и у предметима у којима имају пребивалиште ван територије Града [redacted]. У достављеним списима предмета се налази и службена евиденција првостепеног органа – преглед часова рада за обрачун плата у [redacted] за месец март 2025. године Су V-[redacted]. године. Према тој евиденцији – прегледу часова, дана [redacted].2025. године, део запослених је радио док је део био у штрајку. Жалиља је уписана под редним бројем 6., а у колони у којој се уписује број часова ефективног рада уписано је да је она тога дана била у штрајку.

Имајући у виду наведено, по оцени Жалбене комисије судова, у конкретном случају су били испуњени услови за доношење одлуке органа непосредним одлучивањем у такозваном скраћеном поступку, применом члана 104. став 1. тачка 2. Закона о општем управном поступку, према коме орган може непосредно да одлучи о управној ствари ако чињенично стање може да се утврди на основу података из службених евиденција, а странка не мора да се изјасни ради заштите њених права и правних интереса. С обзиром на изложено, околност да у образложењу ожалбеног решења није наведено да је решење донето применом одредбе члана 104. став 1. тачка 2. Закона о општем управном поступку, не представља такву повреду поступка због које ожалбено решење треба поништити.

Жалбена комисија судова је ценила и наводе жалбе којима се указује да је побијано решење донето супротно одредби члана 141. Закона о општем управном поступку и нашла да нису основани. Наиме, диспозитивом ожалбеног решења је утврђено да жалиља, распоређена на радно место за експедицију, није остварила право на зараду за дан [redacted].2025. године и наложено Служби рачуноводства да приликом обрачуна њене зараде за месец март 2025. године поступи у складу са тим утврђењем, па је такав диспозитив, по оцени Жалбене комисије судова, јасан и решење је извршиво. Такође, само у ситуацијама у којима жалба не одлаже извршење решења то се у диспозитиву јасно и изричито наводи (члан 141. став 3. Закона о општем управном поступку), а што овде није случај, па су наводи жалбе и у том делу неосновани.

С обзиром на све изложено, ожалбено решење је донето без битне повреде правила поступка, на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену материјалног права, па је Жалбена комисија судова, на основу члана 170. Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:
Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

ДН-а
-[redacted] – 2 примерка,
од којих један доставити жалиљи
-Архиви